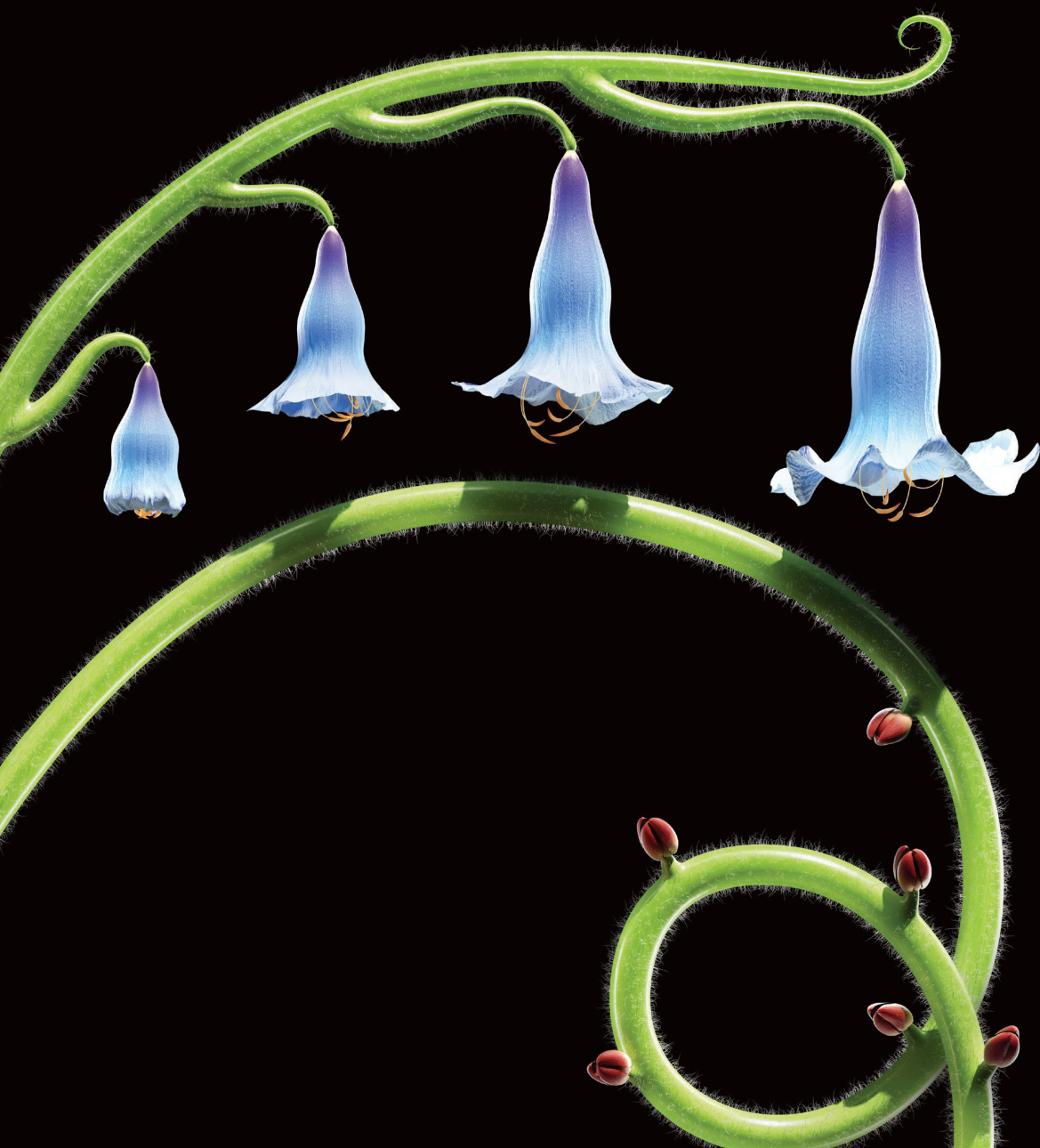

SINFÓNÍUHLJÓMSVEIT
ÍSLANDS

SCHUMANN & BEETHOVEN

1. OKTÓBER 2026
ELDBORG HARPA

VELKOMIN

VINSAMLEGAST HAFIÐ SLÖKKT
Á FARSÍMUM MEÐAN Á
TÓNLEIKUM STENDUR

TÓNLEIKAGESTIR ERU BEÐNIR UM
AÐ KLAPPA AÐEINS Í LOK TÓNVERKA.

TÍMALENGD VERKA:

Á VORMORGN: 5"
SELLÓKONSERT Í A-MOLL: 24"
SINFÓNÍA Í CÍS-MOLL: 28"
LEONORE-FORLEIKUR NR. 3 : 14'

Tónleikunum er útvarpað beint á Rás 1.

Upptökur með Sinfóníuhljómsveit Íslands má finna á YouTube
og Spotify-rásum hljómsveitarinnar. Á Spotify má einnig finna
lagalista með allri tónlist starfsársins.

SCHUMANN OG BEETHOVEN

TÓNLEIKAR Í ELDBORG 1. OKTÓBER KL. 19:30

SINFÓNÍUHLJÓMSVEIT ÍSLANDS

BAR AVNI
HLJÓMSVEITARSTJÓRI

BRYAN CHENG SELLÓ
EINLEIKARI

LILI BOULANGER

D'un matin de printemps

Á vormorgni (1917–1918)

ROBERT SCHUMANN

Sellókonsert í a-moll, op. 129 (1850)

Nicht zu schnell

Langsam

Sehr lebhaft

HLÉ

CHARLOTTE SOHY

Sinfónía í cís-moll, „Grande Guerre“

(Stríðið mikla), op. 10 (1914–1917)

Lent. Vif.

Vif. Lent. Vif.

Vif.

LUDWIG VAN BEETHOVEN

Leonore-forleikur nr. 3, op. 72b

(1805)

„Frá ókyrru fjaðurmagni til nær algerrar þagnar, frá
upphlaðinni spennu til ofviðris: Boulanger geysist
fram, Schumann snýr inn á við, Sohy mótar úr
myrkrinu mátt – uns Beethoven lýkur loks upp öllum
dyrum á þeysireið í átt að frelsi.“

Bar Avni

BAR AVNI

HLJÓMSVEITARSTJÓRI

Bar Avni stjórnar Sinfóníuhljómsveit Íslands nú í fyrsta sinn, hún hóf nám á slagverk áta ára gömul en sneri sér að hljómsveitarstjórn um tvítugt. Kennarar hennar á því sviði voru Yoav Talmi í Tel Aviv, Martin Sieghart í Graz og Ulrich Windfuhr í Hamburg. Einnig hlaut hún þjálfun sem aðstoðarhljómsveitarstóri m.a. hjá Gustavo Dudamel, Klaus Mäkelä, Myung-Whun Chung og Matthias Pintscher. Árið 2017 byrjaði hún að kenna hljómsveitarstjórn við Tónlistar- og leiklistarháskólann og Frjálsu tónlistarakademíuna í Hamburg.

Frá 2016 hefur Bar Avni verið gestastjórnandi við Týrol-hátíðina í Erl, Ísraelsku kammerhljómsveitina, Ísraelsku fílharmóníuna, Sinfóníuhljómsveitina í Haifa og Hamburg Camerata í Elbfílharmóníunni. Fyrstu stöðu sína sem aðalhljómsveitarstjóri gegndi hún 2021–2024 hjá Bayer Philharmoniker, fyrst kvenna í 120 ára sögu hljómsveitarinnar.

Á undanförnum árum hefur Bar Avni hlotið ýmsar viðurkenningar, til að mynda varð hún 2021 meðlimur Alþjóðlegu Kurt-Masur-stofnunarinnar í Leipzig. Í mars 2024 vann hún *La Maestra*, keppni kvenna í hljómsveitarstjórn í París, en meðan á keppninni stóð hlaut hún fern önnur verðlaun sem leiddi til samstarfs við Mozart-hljómsveitina í París. Síðasta vetur frumflutti hún, í samstarfi við Barböru Hannigan, óperuna *The White Book* eftir Lauru Bowler sem gerð er eftir samnefndri bók Nóbelsverðlaunahafans í bókmenntum Han Kang.

Bar Avni segist leggja sig fram um að móta efnisskrá hverju sinni þar sem „réttirnir“ passi vel saman og myndi áhugaverða heild. Fyrir það hlaut hún mikið lof þegar fyrsta hljóðritun hennar kom út fyrr á þessu ári, en þar er raðað saman sínfóníum í þremur þáttum eftir þau C.P.E. Bach, Igor Stravinski, Darius Milhaud og Charlotte Sohy. Bar Avni er mikið í mun að kynna sínfóníu þeirrar síðastnefndu, sem hafi verið allt of lengi með öllu óþekkt.

BRYAN CHENG

EINLEIKARI

Bryan Cheng er búsettur í Berlín, þar sem hann lauk meistaraþrófi í sellóleik við Listaháskólann (UdK Berlin), en auk þess hefur hann stundað framhaldsnám við Kronberg-akademíuna.

Aðeins 14 ára gamall hélt hann tónleika fyrir fullu húsi í Carnegie Hall og tvítugur kom hann fram í Elbfilharmoniúnni í Hamborg ásamt Kammerphilharmonie Bremen. Á undanförunum árum hefur hann hlotið verðlaun í ýmsum virtum tónlistarkeppnum. Á Verbier-tónlistarhátíðinni árið 2022 fékk hann verðlaun kennd við Yves Paternot og árið 2023 kanadíska Virginia Parker-verðlaunin, sem veitt eru efnilegu tónlistarfólki. Árin 2023–2025 var hann staðarlistamaður Filharmoníunnar í Timișoara í Rúmeníu. Á stuttum ferli hefur hann komið fram sem einleikari með mörgum af helstu hljómsveitum Þýskalands og Kanada, en einnig í Sviss, Slóvakíu, Suður-Afríku, Taívan, Indlandi og víðar.

Hann hefur einnig haldið tónleika með systur sinni, píanóleikaranum Sylvie Cheng, en saman mynda þau Cheng² Duo. Hljóðritanir þeirra, sem hafa að geyma bæði eldri og ný tónverk, hafa hlotið tilnefningar og lofsamlegar umsagnir. Þau hafa gefið út diskana *Violoncelle français* (2016), *Violonchelo del fuego* (2018), *Russian Legends* (2019) og *Portrait* (2023). Á þeim síðastnefnda leika systkinin frumsamin verk eftir tónskáld af aðalstærðum uppruna.

Bryan Cheng myndar einnig annað dúó, CelloFellos, ásamt sellóleikaranum Leonard Disselhorst. Þeir félagar útsetja sjálfir tónlist af ólíkum toga, allt frá rúmenskum þjóðlögum, tangó og ragtime til nútímapopptónlistar.

Cheng leikur á Stradivarius-selló sem ber nafnið „Dubois“ og var smíðað í ítölsku borginni Cremona árið 1699.

LILI BOULANGER

Á VORMORNI (D'UN MATIN DE PRINTEMPS)

TÓNLISTIN OG SÍ

Á *vormorgni* hefur áður hljómað í flutningi Sinfóníuhljómsveitar Íslands 21. febrúar 2020 og þá undir stjórn Hannu Lintu.

Eins og tónleikar kvöldsins bera með sér fékkst fjöldi kvenna við tónsmíðar í Frakklandi snemma á 20. öld jafnvel þó að möguleikar þeirra til þess að fá verk sín flutt væru takmarkaðir. Árið 1906 var konum þar leyft að taka þátt í tónsmíðakeppninni sem kennd er við Rómarverðlaunin en þau hafa reynst mörgum frönskum tónsmíðum mikil lyftistöng. Fyrsta konan til að hreppa verðlaunin, árið 1913, var Marie Juliette (nefnd Lili) Boulanger (1893–1918), en hún var þá á 20. ári. Ekki þarf að koma á óvart að hún kom úr mikilli tónlistarfjölskyldu: faðirinn tónskáld, móðirin söngkona af rússneskum aðalsættum og varð systir hennar Nadia (1887–1979) rómaður tónsmíðakennari. Meðal nemenda hennar voru George Gershwin, Astor Piazzolla og Philip Glass.

Lili Boulanger var alla tíð heilsutæp og varð ekki langra ævidaga auðið. Þó liggur eftir hana allnokkur fjöldi verka af ólíkum toga sem verða að teljast afar áhrifarík og hrífandi. Á *Vormorgni* (*D'un matin de printemps*) er annað af tveimur síðustu verkunum sem hún samdi og kallast það á við hitt verkið, *Á dapurlegu kvöldi* (*D'un soir triste*). Boulanger útbjó þrjár útgáfur af báðum verkum, fyrst fyrir dúó (fiðlu, flautu eða selló með píanóundirleik), svo tríó (fyrir fiðlu, selló og píanó) og loks fyrir hljómsveit, með aðstoð systur sinnar.

Verkið sem hér heyrir er óvenju gáskafull og leikandi tónsmíð frá hendi tónskáldsins og gætir þar áhrifa Claude Debussy, t.d. í hljómabyggingunni. Þetta er danskennt scherzo í A-B-A-formi. Miðhlutann, sem er laglína í mismunandi útgáfum, á að leika á „dularfullan, tjáningarríkan hátt“. Því næst tekur upphafsstefið við, fyrst með angurværum blæ en loks af miklum krafti.

ROBERT SCHUMANN

SELLÓKONSERT Í A-MOLL OP. 129

TÓNLISTIN OG SÍ

Sellókonsert Schumanns hefur SÍ flutt í fjögur skipti hið minnsta. Þann 21. mars 1974 var Gisela Depkat einleikari en Karsten Andersen hljómsveitarstjóri. Næst flutti Bryndís Halla Gylfadóttir hann 6. desember 1990 undir stjórn Petri Sakari. Nokkrum árum síðar, 17. mars 1994, var komið að flutningi Erlings Blöndal Bengtsson á verkinu og hélt Rico Saccani þá á tónsprotanum. Tæpir tveir áratugir eru nú liðnir frá því að konsertinn heyrðist síðast í flutningi hljómsveitarinnar en þá stjórnaði Rumon Gamba henni þann 8. maí 2008 og Danjulo Ishizaka var einleikari.

Ef tilgreina ætti tónskáld sem væri persónugervingur rómantísku stefnunnar í tónlist væri við hæfi að lýsa þýska tónskáldinu Robert Schumann (1810–1856) með þeim hætti. Raunar var hann einnig mikilvirkur tónlistargagnrýnandi og mjög leikrænn í framsetningu skrifa sinna. Einnig bera mörg tónverka hans skáldleg nöfn, svo sem píanóstykkið „Warum?“ (Hví?) í *Fantasíustykkjum fyrir píanó* op. 12.

Þekkt er hvernig Schumann varð að binda enda á píanónám sitt um tvítugt, líkast til vegna áverka á baugfingri sem hann hlaut við æfingar. En Schumann sótti einnig tíma í flautu- og sellóleik og hafði hug á að semja fyrir síðarnefnda hljóðfærið. Píanóverk áttu þó hug hans fram að þrítugu, þegar hann sneri sér að ljóðasöngsforminu og samdi ein 125 sönglög á sama árinu. Það var ekki fyrr en undir lok tónskáldaferils hans sem hann fór af alvöru að semja fyrir selló, fyrst fimm stykki í þjóðlagastíl op. 102 (1849) en svo stærra og metnaðarfullra verk.

Að lokinni dvöl á ólíkum stöðum settust Schumann-hjónin að í Düsseldorf 1850 þar sem Robert hafði fengið stöðu hljómsveitarstjóra. Líkamleg og andleg heilsa hans hafði verið misgóð árin á undan en nú virtust bjartari tímar vera að renna upp. Stuttu eftir komuna til Düsseldorf samdi hann, fullur eldmóðs, heilan sellókonsert á tveimur vikum. Eftir að hafa leikið hann fyrir konu sína Clöru ritar hún í dagbók sína:

Rómantíkin, tilþrifin, ferskleikinn og glettnin ásamt því hve sellóið og hljómsveitin eru samofin á einkar áhugaverðan hátt – það er alveg hreint heillandi. Þar fyrir utan eru allir söngstaðirnir í verkinu svo hljómfagrir og tilfinningaþrungnir!

Þó áttu tíu ár eftir að líða þar til konsertinn var frumfluttur, þá að Schumann látnum. Einleikarinn sem hann hafði í huga, Robert Emil Bockmühl, hafði verulegar efasemdir um verkið og hvatti tónskáldið til þess að bæta inn í það strófum sem veittu sellóleikaranum möguleika á að sýna listir sínar og tæknilega getu, þ.e. sýna að hann væri „virtúós“. En um það kærði Schumann sig ekki og lét auk þess kaflana þrjá í konsertinum tengjast þannig að áheyrendur ættu ekki færi á að klappa á milli þeirra.

Raunar nefndi Schumann verkið upphaflega *Konsertstykki fyrir selló og hljómsveit* og gaf með því til kynna að ekki væri á ferðinni konsert í hefðbundnum skilningi, sem mætti lýsa sem samræðu milli einleikshljóðfæris og hljómsveitar, heldur er sú síðarnefnda hér oft undirskipuð sellóinu, ekki ósvipað stöðu hljómsveitarinnar í píanókonsertum Chopins. Þannig leysir Schumann það vandamál að semja konsert fyrir einleikshljóðfæri sem heyrir takmarkað í þegar hljómsveitin leikur af fullum krafti.

Enda þótt konsertinn skiptist formlega í þrjá aðskilda hluta eru þeir nokkuð samtengdir, enda bregður sömu stefnum fyrir í þáttunum þremur. Sá fyrsti er í sönötuformi þar sem meginstefin eru kynnt í upphafi og unnið úr þeim eftir því sem líður á verkið. Stuttur miðþátturinn er í ABA-formi og hefst á samtali einleikshljóðfærisins og 1. sellós í hljómsveitinni, ekki ósvipað samtali píanós og 1. sellós í píanókonserti Clöru Schumann (þá Wieck) frá 1836. Hljómsveitin er meira áberandi í lokabættinum sem er hressilegt rondó. En áður en hringnum er lokað með afturhvarfi til upphafstóntegundar verksins leikur sellóið kadensu við undirleik hljómsveitarinnar. Slíkur undirleikur var algjör nýlunda en hann kemur í veg fyrir „virtúós“ stæla af hálfu sellóleikarans. Þótt ekki sé um dæmigerðan konsert að ræða, með tæknilegri flugeldasýningu, gerir hann annars konar kröfur til einleikarans, ekki síst í heildrænni túlkun verksins.

Á næstu árum endurskoðaði Schumann konsertinn og fékk hann loks útgefinn 1854. Fáeinum dögum síðar kastaði hans sér af brú út í Rín, haldinn ofsjónum og ranghugmyndum. Það tókst að bjarga honum úr fljótinu en hann var í kjölfarið að eigin ósk lagður inn á geðsjúkrahús hvaðan hann átti ekki afturkvæmt. Við frumflutninginn vakti konsertinn enga sérstaka hrifningu, enda þótti hann afar óhefðbundinn. Það var ekki fyrr en snemma á 20. öld sem vegur hans fór vaxandi, einkum fyrir tilstilli sellóleikarans Pablo Casals, og er hann nú með vinsælustu sellókonsertum.

CHARLOTTE SOHY

SINFÓNÍA Í CÍS-MOLL („STRÍÐIÐ MIKLA“)

Þegar rætt er um „stríðið mikla“ í Frakklandi er átt við heimsstyrjöldina fyrri. Varla er sá bær sem ekki geymir minnismerki um hermenn sem féllu í því stríði. Í rúm fjögur ár var víglínan spölkorn norður af París og fóru þar fram orustur sem gátu staðið mánuðum saman með óheyrilegu mannfalli á báða bóga.

Charlotte Sohy (1887–1955) var dóttir vel stæðs verkfræðings og áhugasöngkonu sem kynnti hana fyrir heimi tónlistarinnar. Í tónskóla kynnist hún jafnöldru sinni, Nödiu Boulanger, systur Lili sem á fyrsta tónverk kvöldsins. Charlotte sækir einkatíma í tónsmíðum hjá hinu þekktu kventónskáldi Mel Bonis. Hún fær einnig mikinn áhuga á orgelleik og lætur setja upp orgel á heimili sínu, sem hún æfir sig á af miklum móð.

Óhætt er að segja að Charlotte Sohy hafi náð að mynda góð tengsl við tónlistarsenuna í Frakklandi (sem er þá óneitanlega karllæg): Hún sækir orgeltíma hjá Louis Vierne við tónlistarskólann Schola Cantorum, lærir kontrapunkt hjá Albert Roussel og tónsmíðar hjá skólastjóranum, Vincent d'Indy. Sinfóníuhljómsveit Íslands hljóðritaði öll hljómsveitarverk d'Indys undir stjórn Rumons Gamba fyrir um fimmtán árum. Frændi Charlotte, Louis Durey, varð síðar eitt af tónskáldunum í sexmenningahópnum svokallaða á millistríðsárunum.

En það er í Schola Cantorum sem hún kynnist verðandi eiginmanni sínum, hljómsveitarstjóranum og tónskáldinu Marcel Labey, og ganga þau í hjónaband 1909. Svo virðist sem það hafi verið gæfuspor fyrir þau bæði enda studdu þau hvort annað: Charlotte samdi líbrettó að óperu Marcel's og hann kom verkum hennar fyrir á tónleikum sem hann stýrði – fyrir utan sinfóníuna sem hér heyrir.

Þegar „stríðið mikla“ braust út í ágúst 1914 var Marcel kvaddur í herinn. Charlotte var þá ófrísk að fjórða barni þeirra og hóf, þegar aðstæður leyfðu, að semja sinfóníu þar sem hún virðist vinna úr þeim margvíslegu tilfinningum sem bærðust með henni. Í apríl 1915 berst henni sú frétt að Marcel hafi særst alvarlega í orustu og sé vart hugað líf. Hann nær sér þó en verður áfram á vígstöðvunum.

Sinfónían er í síðrómantískum stíl og þremur þáttum og hefur hringlaga byggingu eins og fræg sinfónía í d-moll eftir César Franck

sem var í hávegum hafður í Schola Cantorum. Eins og Franck var Sohy organisti og þykir tónmál hennar í símfóníunni bera þess merki með þykkum og óvenjulegum hljóðum sínum.

Fyrsti þátturinn er dimmur og ljóðrænn og lýkur Sohy við hann 18. nóvember 1914. Miðþáttinn, sem er mun bjartari og kankvíslegur að drunglegu tríói í miðjunni frátöldu, tekur hún að semja þegar ljóst er að Marcel er hólpinn og klárar á þjóðhátíðardegi Frakka 14. júlí 1915. Það er svo fyrst 1917 sem hún tekur til við lokapáttinn og útsetur verkið allt fyrir hljómsveit þá um haustið. Í þeim þætti er stefjum úr hinum fléttað saman en honum lýkur þó á kuldalegum lokahljóðum án nokkurrar uppgerðarbjartsýni.

Nokkuð óvenjulegt mun vera að semja símfóníu í tóntegundinni cís-moll og talið að valið á henni sé virðingarvottur við vin þeirra hjóna, Albéric Magnard, sem féll frá á upphafsdögum stríðsins, en fjórða og síðasta símfónía hans (1913) er í sömu tóntegund.

Að stríði loknu fluttu þau Charlotte og Marcel á sveitasetur í Normandí-hérað þar sem þau eignuðust þrjú börn til viðbótar. Hún fékkst áfram við tónsmíðar en svo virðist sem kventónskáld hafi þá átt erfiðara með að fá verk sín flutt en fyrir stríð. Þótt Charlotte gripi til þess bragðs að nota karlkyns listamannsnöfn hafði það takmörkuð áhrif. Þess ber einnig að geta að tónsmíðastíll hennar, með sínum áhrifum frá Wagner og Debussy, var ekki lengur í samræmi við nýjustu tisku. Þó fékkst eina ópera hennar, *Krýnda ambáttin* (*L'Esclave couronnée*), frumflutt 1947 en hún er byggð á sögu Selmu Lagerlöf.

Í ævisögulegum skrifum um ævi Charlotte Sohy eru m.a. uppi getgátur um að símfónía hennar hafi verið tengd svo erfiðum minningum að hún hafi ekki sóst eftir því að fá hana flutta. Nóturnar að henni höfðu aldrei verið gefnar út þegar hljómsveitarstjórinn Debora Waldman komst á snoðir um verkið og óskaði eftir þeim hjá erfingjum Sohy. Við tók tveggja ára ferli við að búa þær til útgáfu þannig að frumflutningur gæti loksins farið fram, rúmum hundrað árum eftir að verkið var samið, 6. júní 2019.

LUDWIG VAN BEETHOVEN

LEONORE-FORLEIKUR NR. 3

TÓNLISTIN OG SÍ

Fyrst hljómaði Leonoru-forleikur nr. 3 í flutningi SÍ þann 2. mars 1953 undir stjórn Róberts Abrahams Ottóssonar og svo aftur 2. mars 1954. Næst var hann fluttur 10. október 1963 undir stjórn írska hljómsveitarstjórans Proinnsías Ó Duinn, sem var þá rúmlega tvítugur og er enn á lífi. Því næst stjórna honum tveir Pólverjar: Bohdan Wodiczko 20. janúar 1968 og Robert Satanowski 20. mars 1975. Karstein Andersen hóf kveðjutónleika sína sem aðalhljómsveitarstjóri SÍ á forleiknum þann 19. mars 1977. Aftur hljómaði hann 24. maí 1979 á sérstökum Beethoventónleikum en þá hélt Leonidas Lipovetsky um tónsprotann. Þessu næst stjórnaði Petri Sakari honum 17. maí 1990, Rico Sacconi 21. janúar 1999 og síðast Michał Dworzyński 5. desember 2008.

Eins og margir samlandar hans hreifst þýska tónskáldið Ludwig van Beethoven (1770–1827) af frönsku byltingunni, sem hófst 1789, og fyrirheitum hennar. Áhrif hennar voru þó ekki aðeins á sviði stjórn mála heldur einnig lista. Svonefnd „björgunarverk“ komust í tísku á leik- og óperusviði, en í þeim hefur harðstjóri hneppt saklausan mann til fanga og jafnvel dæmt til dauða en konu hans eða þjóni, þ.e. óbreyttum borgara, tekst að bjarga honum. Söguþráður einu óperunnar sem Beethoven samdi er einmitt af þeim toga, en hún er byggð á líbrettói Jean-Nicolas Bouilly frá 1798, *Leónóra eða Hjónaást*.

Beethoven fann sig ítrekað knúinn til að endurskoða óperuna og var að sögn aldrei fyllilega sáttur við útkomuna. Því eru til þrír svonefndir *Leonore*-forleikir: nr. 2 frá frumsýningunni 1805, nr. 3 frá endurskoðaðri gerð óperunnar 1806 og nr. 1 frá 1808, fyrir uppfærslu í Prag sem hætt var við. Loks samdi Beethoven stuttan forleik að endanlegri gerð óperunnar frá 1814, sem þá nefndist *Fidelio* og hlaut mun betri viðtökur en fyrri útgáfur verksins.

Leonore-forleiknum nr. 3 lýsti enski tónlistarfræðingurinn Donald Francis Tovey sem „stórbrotnasta forleik sem saminn hefur verið“ og „hinu fullkomna tónaljóði“. Beethoven hafi þó orðið ljóst að forleikurinn væri of langur og dramatískur til að nýtast sem eðlilegur aðdragandi að söguþræðinum í fyrri þætti óperunnar og því hafi hann kosið að fórna honum. Það segir þó sitt um vinsældir forleiksins að þegar leið á 19. öldina fór að tíðkast að flytja hann sem millispil í seinni þætti *Fidelio*. Upphafsmáður þessarar hefðar er sagður hafa verið Gustav Mahler, sem stjórnaði óperunni margoft, en sú kenning er víst ekki hafin yfir allan vafa.

Egill Arnarson

Á DÖFINNI

ALINA IBRAGIMOVA & NÍUNDA

FIMMTUDAGURINN 8. OKTÓBER KL:19:30

Edward Gardner og Alina Ibragimova eru meðal fremstu listamanna sinnar kynslóðar. Á tónleikunum flytur Ibragimova hinn seiðandi fiðlukonsert nr. 1 eftir Prokofiev undir stjórn Gardners. Þungamiðja kvöldsins er síðan níunda sínfónía Beethovens, þar sem hljómsveit, einsöngvarar og kór sameinast í stórbrotnum verki.

EDWARD GARDNER STJÓRNAR NÍUNDU

FÖSTUDAGURINN 9. OKTÓBER KL:20

Níunda sínfónía Beethovens er eitt áhrifamesta verk tónlistarsögunnar og stórfenglegt ákall til samkenndar og mennskunnar. Sínfóníuhljómsveit Íslands, Söngsveitin Fílharmónía og Kór Langholtskirkju flytja verkið ásamt einvalaliði einsöngvara undir stjórn Edwards Gardner. Tónleikarnir eru haldnir í samstarfi við Arctic Circle – Hringborð Norðurslóða og Höfða friðarsetur.

DALENE LEIKUR ADÉS

FIMMTUDAGUR 15. OKTÓBER KL. 19:30

Tónlist úr djúpinu setur svip sinn á efnisskrá kvöldsins þar sem verk eftir Jean Sibelius ramma inn tónleikana. Sænska ungstirnið Johan Dalene leikur fiðlukonsert Thomas Adès auk millispils úr óperunni Peter Grimes eftir Benjamin Britten. Þá lýkur tónleikunum á sjöundu sínfóníu Sibelíusar, einu dádasta verki finnska meistarans.

*Kvika eignastýring veitir alhliða
fjármálaþjónustu með áherslu á langtímaárangur*

KVÍKA
Eignastýring

Á DÖFINNI

LÝRÍSKA SINFÓNÍAN

FIMMTUDAGURINN 22. OKTÓBER KL:19:30

Ólafur Kjartan Sigurðarson og Bryndís Guðjónsdóttir syngja Lýríska sínfóníu Zemlinskys, sem hljómar í fyrsta sinn á Íslandi. Einnig er á efnisskrá 8. sínfónía Schuberts, sem tónskáldið skildi eftir ófullgerða. Ingo Metzmacher stjórnar Sinfóníuhljómsveit Íslands í fyrsta sinn á tónleikunum, í Eldborg Hörpu þetta kvöld.

POGA STJÓRNAR SHOSTAKOVITSJ

FIMMTUDAGURINN 29. OKTÓBER KL:19:30

Eyja hinna dauðu eftir Rakhmanínov og Sinfónía nr. 13, „Babí Jar“, eftir Shostakovitsj takast með ólíkum hætti á við dauðann, sorgina og mannlega samkennd. Bassasöngvarinn Alexander Roslavets syngur með Karlakór Reykjavíkur og Sinfóníuhljómsveit Íslands undir stjórn Andris Poga, sem snýr aftur til hljómsveitarinnar.

STORGÅRDS STJÓRNAR BRUCKNER 2

FIMMTUDAGUR 19.NÓVEMBER KL:19:30

Tvö verk hljóma í fyrsta sinn hjá Sinfóníuhljómsveit Íslands: Píanókonsert Clöru Schumann með Alexöndru Dariescu og 2. sínfónía Bruckners, „Sinfónía þagnanna“. John Storgårds stjórnar og stígur einnig fram sem einleikari í þremur litlum rómönsum eftir Clöru Schumann.

SINFÓNÍUHLJÓMSVEIT ÍSLANDS

1. FIÐLA

Sigrún Eðvaldsdóttir
Rannveig Marta Sarc
Una Sveinbjarnardóttir
Zbigniew Dubik
Lana Trimmer
Helga Þóra Björgvinsdóttir
Lin Wei
Geirþrúður Ása Guðjónsdóttir Skelton
Hildigunnur Halldórsdóttir
Margrét Kristjánsdóttir
Sigrún Harðardóttir
Emma Garðarsdóttir
Olga Björk Ólafsdóttir
Laufey Jensdóttir

2. FIÐLA

Caroline Smoak
Gunnhildur Daðadóttir
Sólveig Steinþórsdóttir
Sigurlaug Eðvaldsdóttir
Kristján Matthíasson
Hlín Erlendsdóttir
Margrét Þorsteinsdóttir
Sólrún Ylfa Ingimarsdóttir
Þórdís Stross
Hekla Finnsdóttir
Ingrid Karlsdóttir
Justyna Bidler

VÍÓLA

Þórunn Ósk Marinósdóttir
Rita Þoríris
Guðrún Hrud Harðardóttir
Þórarinn Már Baldursson
Herdís Anna Jónsdóttir
Fidel Atli Quintero Gasparsson
Sarah Buckley
Anna Hugadóttir
Guðbjartur Hákonarson
Eyjólfur Bjarni Alfreðsson

SELLÓ

Sigurgeir Agnarsson
Steiney Sigurðardóttir
Guðný Jónasdóttir
Sigurður Bjarki Gunnarsson
Bryndís Halla Gylfadóttir
Hrafnkell Orri Egilsson
Júlía Mogensen
Urh Mrak

BASSI

Xun Yang
T.C. Fitzgerald
Gunnlaugur Torfi Stefánsson
Richard Korn
Jacek Karwan

FLAUTA

Emilía Rós Sigfúsdóttir
Áshildur Haraldsdóttir
Caterina Compagno

ÓBÓ

Matthías Nardeau
Peter Tompkins
Marta Sánchez Paz

KLARÍNETT

Grímur Helgason
Birkir Örn Hafsteinsson
Rúnar Óskarsson

FAGOTT

Clara Manaud
Bryndís Þórsdóttir
Sabina Aran Clota

HORN

Stefán Jón Bernharðsson
Aurora Sæterhaug Bye
Jason Friedman
Emil Friðfinnsson
Yi-Ling Shih

TROMPET

Zach Silberschlag
Einar Jónsson
Eiríkur Örn Pálsson

BÁSÚNA

Jón Arnar Einarsson
Floris van Daalen

BASSABÁSÚNA

David Bobroff

TÚBA

Andoni Moñux Ugalde

HARPA

Katie Buckley

PÍANÓ

Liam Kaplan

PÁKUR

Ginevra Palo

SLAGVERK

Marco Santos
Ginevra Palo

AÐALHLJÓMSVEITARSTJÓRI OG LISTRÆNN STJÓRNANDI BARBARA HANNIGAN

FRAMKVÆMDA- OG SKRIFSTOFUTEYMI

Guðni Tómasson
framkvæmdastjóri
Valdís Þorkelsdóttir
viðburða- og skipulagsstjóri
Valgerður Rúnarsdóttir
verkefnastjóri viðburða
Hjördís Ástráðsdóttir
fræðslustjóri
Daníel Bjarnason
listrænn ráðgjafi
Jökull Torfason
verkefnastjóri dagskrágerðar
Margrét Ragnarsdóttir
markaðs- og kynningarstjóri

Rut Sigurðardóttir
markaðsfulltrúi
Dagrun Hálfánardóttir
mannauðsstjóri
Svanhvít Hrólfssdóttir
fjármálastjóri
Tracy Bass
nótnavörður
Brynja Guðmundsdóttir
aðstoðarnótnavörður
Sigþór J. Guðmundsson
verkefnastjóri sviðs-
og tæknimála
Björk Björgúlfssdóttir
sviðsmaður

STJÓRN SÍ
Sigurður Hannesson
formaður stjórnar
Jóhanna Ýr Jóhannsdóttir
Margrét Pálmadóttir
Emil Friðfinnsson
Ragnar Jónasson

PSYCHO

BÍÓTÓNLEIKAR

12. NÓVEMBER KL.19:30
ELDBORG HARPA

BEN PALMER
HLJÓMSVEITARSTJÓRI

ALFRED HITCHCOCK
LEIKSTJÓRN
BERNARD HERMANN
TÓNLIST

Kvikmynd Alfreds Hitchcock, *Psycho*, frá árinu 1960 er af mörgum talin til bestu bíómynda liðinnar aldar. Þar skiptir sköpum hin hrollvekjandi tónlist bandaríska tónskáldsins Bernards Herrmann sem er einungis skrifuð fyrir strengjahljóðfæri hljómsveitarinnar og eru möguleikar þeirra kannaðir í þaula. Skerandi strengjahljórnir í hinu fræga sturtuatriði eiga eftir að fylgja áheyrendum dögum saman í kjölfar tónleikanna!

Ekki missa af *Psycho* við lifandi tónlistarflutning Sinfóníuhljómsveitar Íslands í Eldborg.

Myndin er ekki leyfð áhorfendum yngri en 16 ára.

SINFÓNÍUHLJÓMSVEIT
ÍSLANDS

MIÐASALA Í HÖRPU OG Í SÍMA 528-5050

WWW.SINFONIA.IS